

Ո՞ր էն իմ արօժ, ուր քաջ մեակներ,
 Որ մեակիկն բեղմնաւոր սերմեր,
 Ուր արտա այգս, ուր իմ նոյս նուճեր,
 Որք սային ինձի գեղեցիկ խառնէր,
 Եւնայս պսղոսքեր,

Ո՞ր էն անդեայս, պսղաւէ այգիս,
 Ուր էն լուծէ կաւնց, ուր էն նմոյզ ձիս,
 Որք ձնանէրով մի ուրախ կեանք յիս,
 Առիք բերկուրեան ձօնիկն արջիս,
 Տալով գլարիս.

Ո՞ր է սառնարակ էս ականակիս,
 Դեղեցկայարժար աղ յիւրս վիճիս,
 Ուր շատրուան միտ կարկաշատան,
 Երբ գիմ զկեանս կարծի անման,
 Քճեամուց անանի

Դու աս կեանքս արագան հարանց
 միայն յիւսակ փոշուս ննացած,
 Որք բողբայ անտէր զիս ի սուգ, ի քաց,
 փոխեցան յերկինս— ի կեանս անանց,
 Երբեանս խնայանց.

Երկար պատմեիով ինչ իմ բախիծը,
 զեռ շատնուտէ արջիս կակիծը,
 զնն, ընթացի՛ր դու դեպի յառաջ
 Արագ հայտեով զառ ի վայր վաղեւոյ
 զեսոյն ընդ առաջ.

Գնա պատանի, դու Հայ պատանի,
 Այդ նանապարհաւ, ուր ինչ կտանի,
 Անդ էս առաջէն նրան կտեսնես,
 Որ զիս կողբայ միտ ցաւերով պեպիս,
 Իսպառ դառնապիտ.

Յովհաննէս Միրզաբէկեանց.

Ի Յունիսի

ի 1868 ա.մի.

Ի ՎԱՆՍ ՄԵՅՍՍՐՈՒ.

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

ԶՈՒՍՐՃԱԼԻՔ

Մազ Եւ Ես Գայլ.

Մի մազ իւր եօր կարսնցուցած էր, ուսի՛ խիստ ա-
 զիտարի կը օրջէր Եւ կփնտէր. գայլը սփռնելով կը
 հարցանէ. ով մազդ զի՛նչ կը փնտայ. Իսկ ար-
 դը կը պատասխանէ, ով գայլ իմ իշուկը կարսն-
 ցուցած էմ էս շեմ զսնել. գայլը Եւ Ես եօր գտոյ
 կքսէ. Եւ երբ մազըը բ'եր եօր Եւ Ես զսնելու փո-
 խարէնը տամ. կը պատասխանէ գայլը. ով մազդ.
 Ես եօր շամուր ինկած էր, ու Ես երէմ օր ափսո-
 ճելէն զկնի հազիւ կարողացայ ի գուրս հանել.
 Եւ վարձի տեղ եօր կերայ. որովհետեւ վ'տէի որ ա զ
 Բաս մազդ էիր Եւ ինձ վարձ շէիր կուտայ տայ.

Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ

Դուք մի կայր արձակ ու յայն,
 անսխն զինուած էր. անկեան.
 կանքիլնի ի կան կան անշուան,
 ջաներն անեղջ զոյսն տան,
 Կայս մի մախուր աննայիլի,
 Երեսասորց մի ցանկապիլի
 անմեղ կայիլն ի միասին,
 Եւ սօ յարատ ինչ հայիլն,
 միտէս առիք դմն Եւ Ես
 զկապ կուտուրեան նոյս Ենեղ,
 Ես կերակար նայս գազանիլն
 Եւ ինն Եմտս յորովայնիլն.

Յունիս ամառ հանելու կն եր
 Առաջին. Գ. Նախահաւտ
 Երկուրդն՝ Ծառն զխորեան բարեւոյ Եւ շարի՛

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԵՈՅ ԼՁՄԻԱԾՆԻ.